

Malteseren

– en ældgammel selskabshunderace

Gangen er flydende med korte og hurtige skridt – og malteseren bevæger sig gerne! (Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

MALTESEREN ER EN AKTIV LILLE SELSKABSHUND MED EN MEGET LANG HISTORIE, SOM DENNE ARTIKEL GIVER INDBLIK I

■ TEKST: JESSIE EIKELAND OG WIEGAARDEN/TINE LUTHER

Malteserens forfædre levede i Middelhavets kystbyer, hvor de bekæmpede mus og rotter.

Malteseren er en meget, meget gammel hunderace, som gennem årene har været beskrevet med mange forskellige navne, eksempelvis melittahunden, oldtidshunden fra Malta, de romerske damers hund, The Comforter og malteser terrier. Navnet, den lille, hvide hund går under i dag, malteser, indikerer ikke – som man kunne tro – at den har sin oprindelse på øen Malta. ”Maltese” kommer af ordet ”màlat”, som betyder tilflugtssted eller havn. Ordet indgår i forskellige versioner i en række stednavne i Middelhavsområdet.

Betragtet som en lille healer

Om malteserens oprindelse ved man, at dens – og de andre bichonraceres – forfædre levede i havne- og kystbyer i det centrale Middelhavsområde, hvor de bekæmpede de mus og rotter, der myldrede i havnenes pakhuse og skibenes lastrum. Således har malteseren også været på Malta, som udviklede sig til at være et vigtigt center for kunst og handel, og man formoder, at den lille hund udgik herfra til resten af verden. Sammen med andre handelsvarer blev den lastet og fragtet så langt som f.eks. til Kina.

Der er fundet flere tusind år gamle motiver af maltesere i bl.a. Grækenland og i en ægyptisk grav. Aristoteles har også skrevet om malteseren, som han gav det latinske navn ”canes melitenses”, og år 264 f.Kr. beskrev Callimachus den i detaljer. Han skrev bl.a., at især kvinderne elskede denne lille hund, som de bar enten ved

brystet eller på armen. Han var også den første til at beskrive malteseren af medicinske grunde. Den blev betragtet som en lille healer, og man lagde den på enten den ømme mave eller på brystet – ja, hvor som helst, der gjorde ondt. Man var overbevist om, at den enten lindrede smerterne eller helt fjernede dem.

Malteseren i det antikke Rom

Malteseren fandt også sin plads i det antikke Rom. Romerne fastholdt, at malteseren var den samme type hund, der havde været populær i Ægypten og Grækenland i århundreder. Beskrivelsen af den passede fuldstændig, nemlig en lille hund med lang silkepels på krop og hale. Den romerske kejser Claudius figurerer i historiske beskrivelser som ejer af en malteser. Romerne elskede malteseren, og den var absolut damernes favorit. Digteren Strabon, (ca. 64 f.Kr. – ca. 24 e.Kr.) gav malteseren navnet ”Canis digno throno”, fordi den tids prinsesser var kendt for at have en malteser hos sig, når de sad på tronstolen. Der er ingen tvivl om, at romerne fik spredt malteseren ud i de yderste kroge af det dengang meget store imperium.

The little Comforter

Under renæssancen figurerer malteseren i kunsten og litteraturen i både Frankrig, Spanien, Italien og Holland – og det noteres, at den ikke længere findes på Malta. Da den engelske prinsesse i 1583 fik en malteser af sultanen af Tyrkiet, bredte interessen for racen sig desuden til det engelske aristokrati. Også englænderne ►

Foto: Wiegaarden/Maria Schacht

FAKTA OM MALTESEREN

● TEMPERAMENT

Livlig og hengiven, meget lærenem og meget intelligent.

● BEHOV

Særdeles tæt kontakt med ejeren og daglige gåture – gerne med mulighed for at løbe frit og bruge næsen.

● STØRRELSE

Skulderhøjde for hanner 21 til 25 cm, for tæver 20 til 23 cm. Vægt 3 til 4 kg.

● PELS

Lige, tæt og glansfuld pels, der falder blødt og tungt med en silkeagtig tekstur. På kroppen bør pelsen være længere end skulderhøjden og falde tungt ned mod jorden som et dækken. Der er ingen underuld. Pelsplejen er meget omfattende, så nogle vælger at klippe pelsen kort.

● FARVE

Rent hvid, dog tillades en bleg nuance af elfenben. Der tolereres også et blegt, orange skær, som ikke må ligne snavset pels, men det er uønsket og anses som en mindre fejl.

troede på malteserens helbredende kraft, og derfor gik den under betegnelsen ”the little Comforter”.

Dødsdømte kvinders yndling

Da Dronning Mary af Skotland (1542-1587) blev dømt til døden for forræderi og ført til skafottet, sad hendes yndlings

malteser under hendes lange skørt, hvilket kan ses på gamle malerier. Det fortælles, at den lille hund sørgede så meget over at have mistet sit menneske, at den døde af det.

Også da Marie Antoinette fik eksekveret sin dødsdom (1793), bliver malteseren omtalt. Hendes højt elskede malteser

Thisbee blev smidt i Seinen fra broen Saint Michele og mistede livet.

Nutidens udbredelse

I begyndelsen af det 19. århundrede var der atter maltesere på Malta. Desuden er racen fortsat beskrevet fra engelsk side, bl.a. havde Dronning Victoria maltesere. Det vides også, at da den engelske kennelklub holdt show i 1873, blev der registreret 24 maltesere. Racen er i dag udbredt til det meste af verden.

De første maltesere kom til Danmark i 1970'erne. Racen har aldrig været særlig stor her – og der findes kun en håndfuld opdrættere af den. DKK registrerede 36 nye maltesere i 2012 og 22 i 2013 – og der findes kun i omegnen af 250 nulevende eksemplarer.

Ej blot til pynt

Selvom malteseren er en lille selskabshund og måske i nogle øjne har et sart ydre, er det en robust hund, der godt kan tåle noget. Den er livlig, glad, nysgerrig og altid med på sjov – det er ikke en hund, der bare skal parkeres i sofaen foran fjernsynet. Nej, den vil gerne ud at opleve noget og sætter pris på at få lov at løbe frit på de daglige gåture. Dertil kommer, at det er en meget lærenem og lærevillig hund, du kan få til næsten alt. Giv den en opgave, og den løser den gerne. Og den skal kun have tingene at vide en gang eller to, så er de forstået.

Som en ekstra skygge

Traditionen for at ejeren har sin malteser meget tæt på fornægter sig ikke. Malteseren er kærlig og har et meget stort behov for nærkontakt med sin familie, som den helst følger overalt. Man kan nærmest opleve den som en ekstra skygge. Hvor du opholder dig – der er din malteser også. I forhold til fremmede opleves malteseren som venlig og imødekommende. Den

Malteseren har et levende og opmærksomt udtryk. (Foto: Wiegaard/Tine Luther)

**Malteseren er ikke en hund,
der bare skal parkeres i sofaen.**

springer gerne frem og siger hej – og kan være noget gøende i den sammenhæng. Der er også lidt vagthund gemt i den forstået på den måde, at du kan være sikker på, at den giver lyd, hvis der kommer nogen. Malteseren kan sagtens gå i flok – og andre hunde modtages gerne, de store af slagsen skal dog som oftest lige ses an først.

Ven gennem mange år

I malteseren har man en ven gennem mange år. Det er nemlig en sund og robust race, typisk med en levealder på 14-15 år. Den kan dog i sjældne tilfælde blive helt op til omkring 20 år gammel. Desuden er det en meget tilpasningsdygtig lille hund, der let kan finde sig til rette med det liv, dens familie fører.

Omfattende pelspleje

Med en malteser i fuld udstillingspels følger et enormt arbejde; man skal afsætte mange timer ugentligt til pelspleje. Der

En del af de maltesere, der holdes som familiehunde, bliver klippet, så den ellers enormt omfattende pelspleje reduceres væsentligt. (Foto: Shutterstock)

for vælger de fleste at klippe pelsen på de hunde, der ikke skal udstilles. Nogle udstillingshunde går med pelsen rullet op til daglig, men det er ikke nødvendigt. Hunden kan sagtens have udstillingspelsen hængende på en naturlig måde, men så bliver den ikke helt gulvlang. Det kræver

dommerne heller ikke, at den skal være. En malteser, der lever med naturlig, frit-hængende pels kan sagtens have pelsen så lang, at den kun mangler et par cm i at nå til jorden. Og den kan sagtens komme ud at lege og have det sjovt med sin lange, naturlige pels. ■

1/2 ann